

Радой Ралин
Шофьорът Иван

Двама сме будни в колата –
само шофьорът и аз.
Другите върху седлата
дремат и „хъркат на глас“.

Аз съм от всички най-малък
(не съм служил дори!),
лесно ме сън не поваля,
буден ще чакам зори...

Стиснал кормилото яко,
кара шофьорът Иван.
Харен е той. И добряк е.
Вечно бързив и засмян.

Той със насмешка ми дума:
„Ти ми се пишеш юнак,
ала щом свирнат куршуми,
как ще удариш на бяг!“

После надълго се хвали:
„зар на заводите“ бил,
целият фронт обикалял,
много ранени спасил...

В минни полета минавал
даже малко пиян.
Тук по гласа го познавам,
лъже шофьорът Иван.

Да, но нощта я изкарахме,
без да помислим за сън.
Ставайте вече, другари!
Развиделява се вълн.

1945

КРАЙ

© 1945 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5821>]